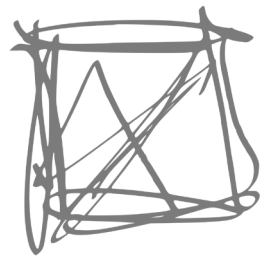
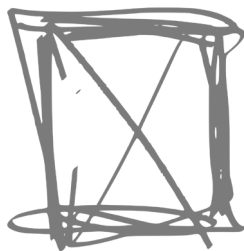
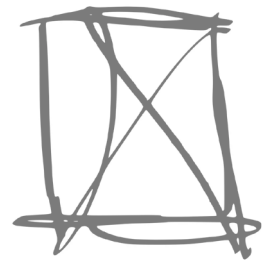
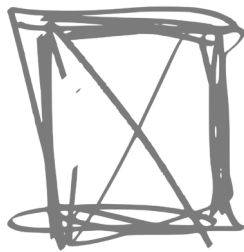
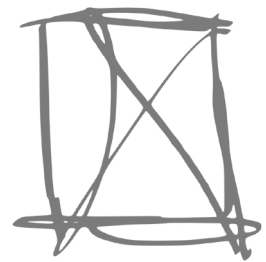
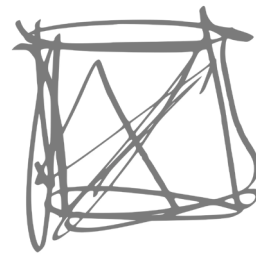
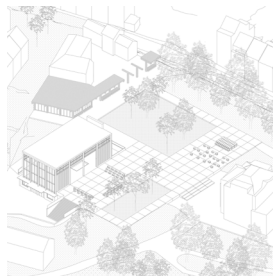

Portfolio.

Tibo Evens

Ruimtelijk Ontwerper
**Architect &
Stedenbouwkundige**

Tibo Evens.

Architect en stedenbouwkundige met een sterke interesse in ruimtelijk ontwerp. Vanuit bestaande plekken en hun context zoek ik naar gerichte ingrepen die architectuur en gebruik met elkaar verbinden.

Mijn interesse ligt bij transformatie, publieke en maatschappelijke projecten en het vertalen van ruimtelijke analyse naar concrete, realiseerbare ontwerpstrategieën.

+32 470 33 94 97
tibo.evens@icloud.com
Bocholt, België

tiboevens.be

Master Stedenbouw en Ruimtelijke Planning
KU Leuven - Sint-Lucas Gent

Master Architectuur
KU Leuven - Sint-Lucas Brussel

Bachelor Architectuur
KU Leuven - Sint-Lucas Brussel

Projecten.

12000 km lint. En nu?	4
-----------------------	---

Cultuurfabriek, een cultuurforum.	12
-----------------------------------	----

Impossible Schools	20
--------------------	----

Tienen - De Buurtstad	28
-----------------------	----

12 000 km lint. En nu?

Masterproef stedenbouw en ruimtelijke planning

Potentieel - Context - Transformatie

Vlaanderen telt vandaag meer dan 12 000 km lintbebouwing, een ruimtelijke realiteit die niet zomaar genegeerd of opgelost kan worden. Linten worden vaak benaderd als een probleem dat zorgt voor versnippering, hogere infrastructuurnoden en meer ruimtebeslag. In dit onderzoek werden de linten benaderd vanuit de kwaliteiten die wonen in het lint aantrekkelijk maken. Vanuit het idee dat er niet één oplossing is voor de linten, wordt er onderzocht hoe linten toch een plaats kunnen krijgen in de huidige ruimtelijke structuur. Aan de basis van elke ingreep liggen de bestaande kwaliteiten en de directe context van het lint.

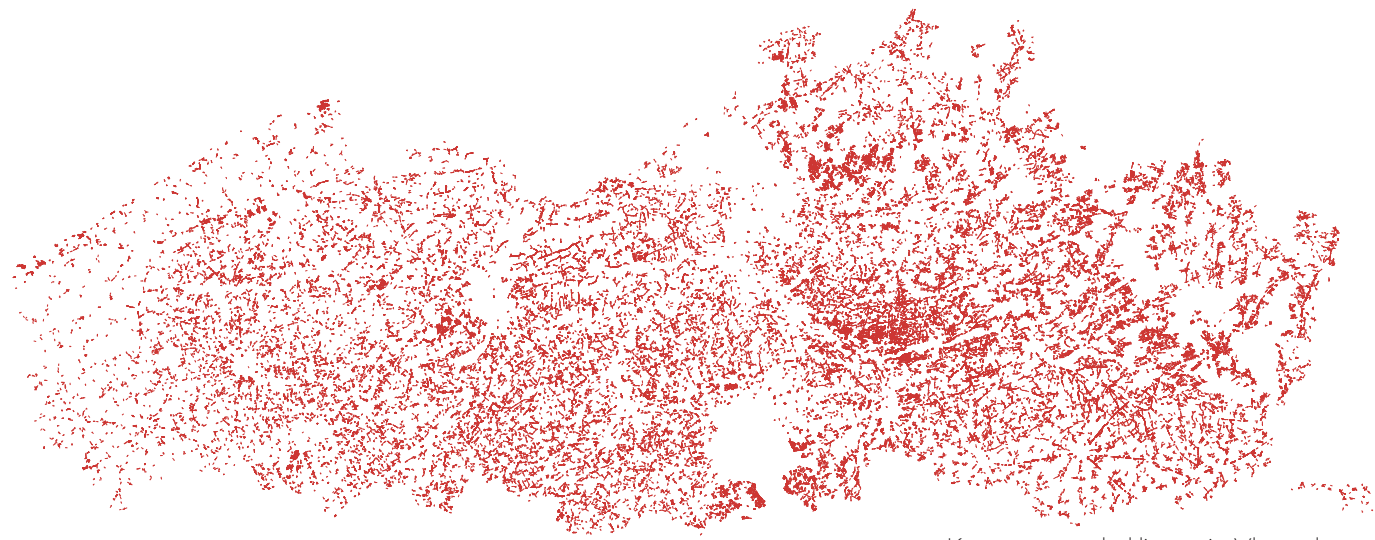
In dit onderzoek wordt er gewerkt aan de hand van een demonstratiekader, een afgebakend studiegebied met een concrete context. Binnen

het demonstratiekader Hasselt-Diepenbeek-Bilzen worden de verschillende aanwezige linten onderzocht en geclassificeerd. Deze classificatie op basis van ligging vormt de basis om vier cases te selecteren en om een toekomstscenario voor elke case te ontwerpen. Vervolgens wordt er vanuit elke context een specifieke drijfveer of koppelkans geformuleerd, die als sturend principe wordt gebruikt in het toekomstscenario.

De verschillende scenario's zoeken niet naar een typeoplossing of één oplossing voor alle linten, maar tonen de mogelijkheden van de linten om bij te dragen aan een kwalitatieve ruimtelijke toekomst. Alle linten weghalen is geen optie, dus toont dit onderzoek het potentieel van de verschillende linten.

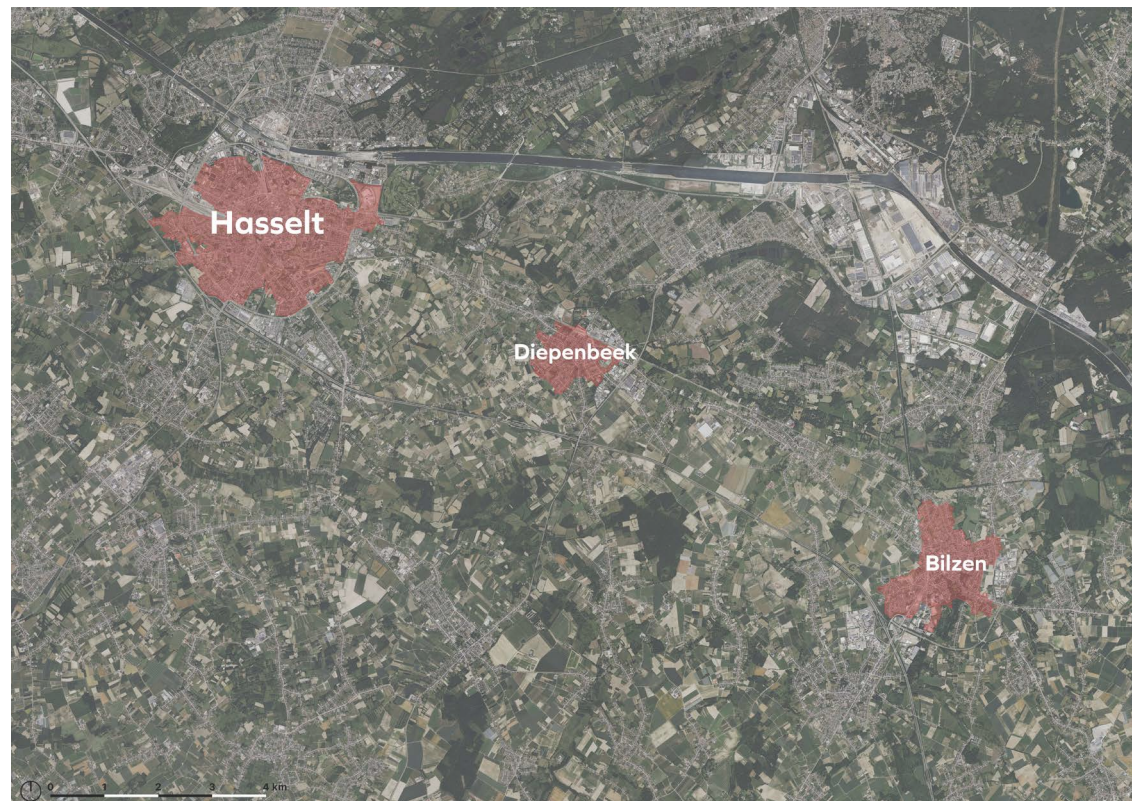
Axonometrie - Toekomstbeeld Case 1- Mobiliteitslint

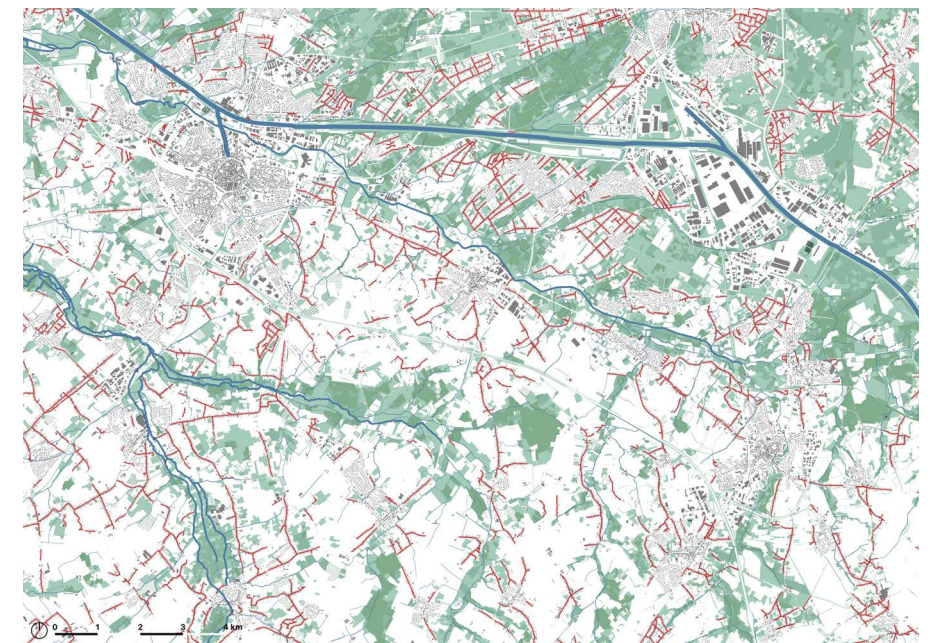
Kaart met enkel linten in Vlaanderen

Lintbebouwing vormt in Vlaanderen een netwerk van meer dan 12 000 km aan lint, waarin 1,5 miljoen Vlamingen wonen. Een kaart met enkel de Vlaamse linten toont een bijna perfect herkenbare figuur van Vlaanderen, wat de schaal van het lintprobleem duidelijk maakt. Hoewel het zo veelvoorkomend is en er bepaalde types te onderscheiden zijn, is het vinden van één (type)oplossing erg moeilijk. Het demonstratiekader Hasselt-Diepenbeek-Bilzen helpt de lintsituatie te begrijpen door een concreet studiegebied met een reële context af te bakenen, om daarin de linten te analyseren. Op basis van ligging werd een onderverdeling gemaakt in vijf types linten; verbindingslinten,

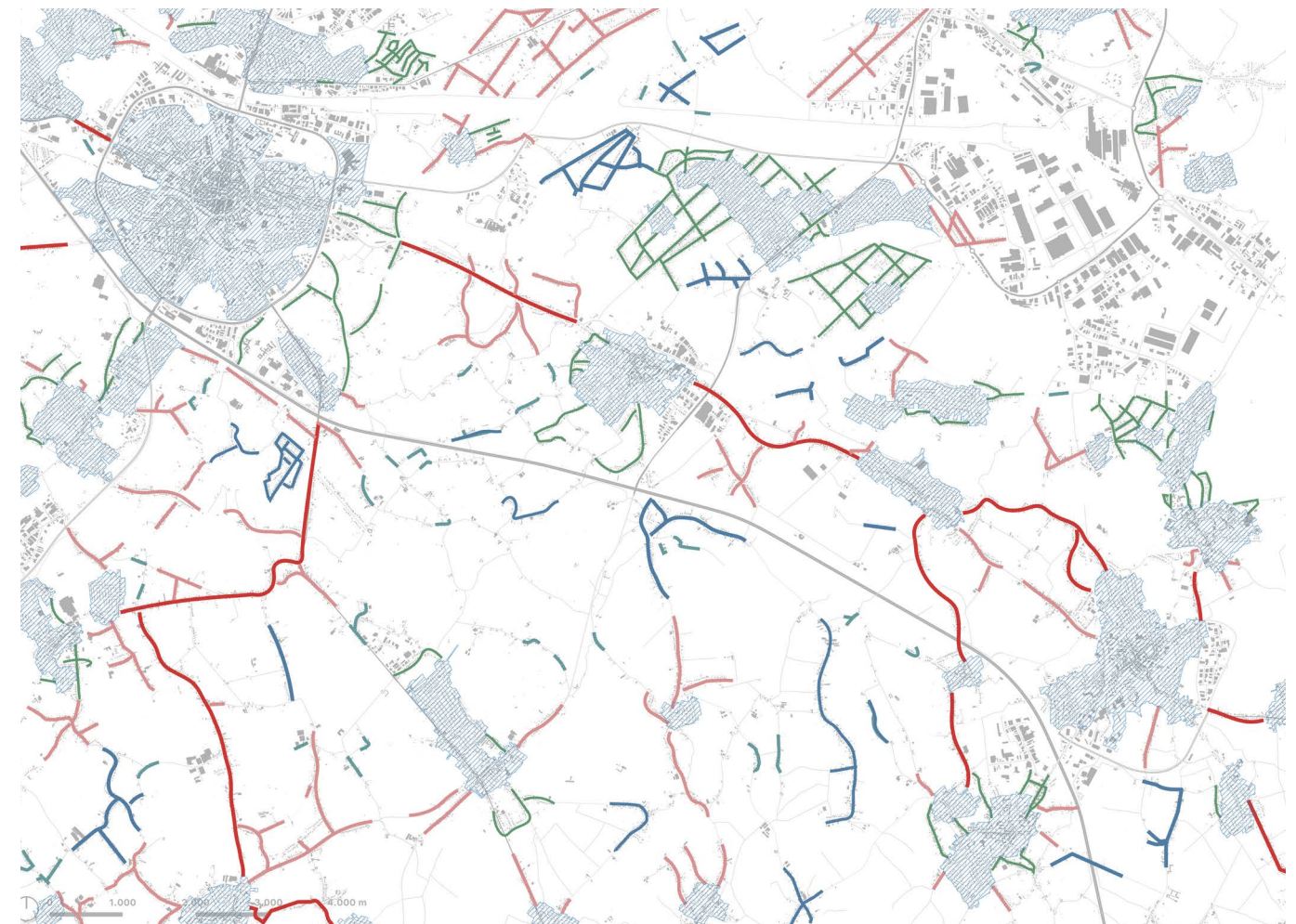
uitgroeilinten, randlinten, vrijliggende linten en sprongsgewijze linten. Vanuit de classificatie worden verschillende linten geselecteerd en verder geanalyseerd. Uit de analyse van ligging, groen-blauw systeem, densiteit en verdichtingsmogelijkheden wordt per case een concrete koppelkans geformuleerd die als sturend principe wordt ingezet. De koppelkans bepaalt de strategie en transformatie van het lint en vormt zo het toekomstscenario. Elk toekomstscenario gaat uit van een verhoogde efficiëntie van het lint of de omgeving waarin het zich bevindt, om op die manier aan te tonen dat er meer is dan het lint als probleem dat moet worden verwijderd.

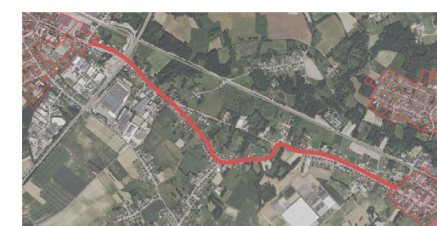
Demonstratiekader Hasselt-Diepenbeek-Bilzen

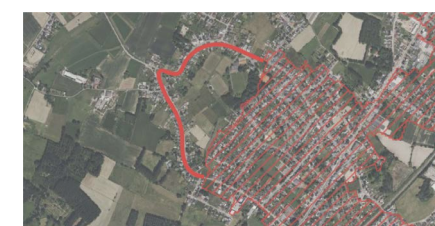
Analyse groen-blauw systeem demonstratiekader

Classificatie van linten, op basis van ligging

Verbindingslint

Randlint

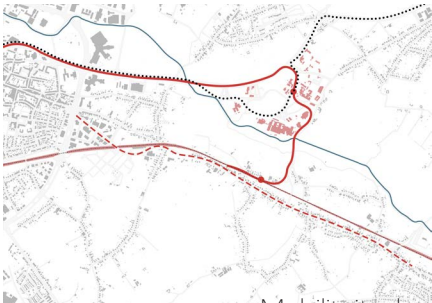
Vrijliggend lint

CASE 1 - Mobiliteitslint

De ligging van het lint tussen Hasselt, Diepenbeek en de Universiteit Hasselt in combinatie met de aanwezigheid van de spoorlijn Hasselt-Tongeren vormt de aanleiding om mobiliteit als koppelkans te gebruiken, om het lint te verdichten. Het bestaande lint wordt getransformeerd tot een multimodaal mobiliteitsknooppunt, waar bestaande en nieuwe vervoerslijnen samenkomen. De knoop wordt de schakel tussen lint, stad en campus. De knoop vormt een centraal punt waar rond nieuwe ontwikkelingen mogelijk zijn. Door de verdichting aan mobiliteit te koppelen en deze in restructies te organiseren, wordt de efficiëntie van de infrastructuur en het lint verhoogd. De ingreep transformeert een bestaande lineaire structuur tot een lint met verhoogde efficiëntie en een essentiële schakel tussen stad en universiteitscampus.

Huidige situatie lint

Mobiliteitsplan

Foto binnengebied linten

Toekomstbeeld lint - verbinding tussen lint en UHasselt

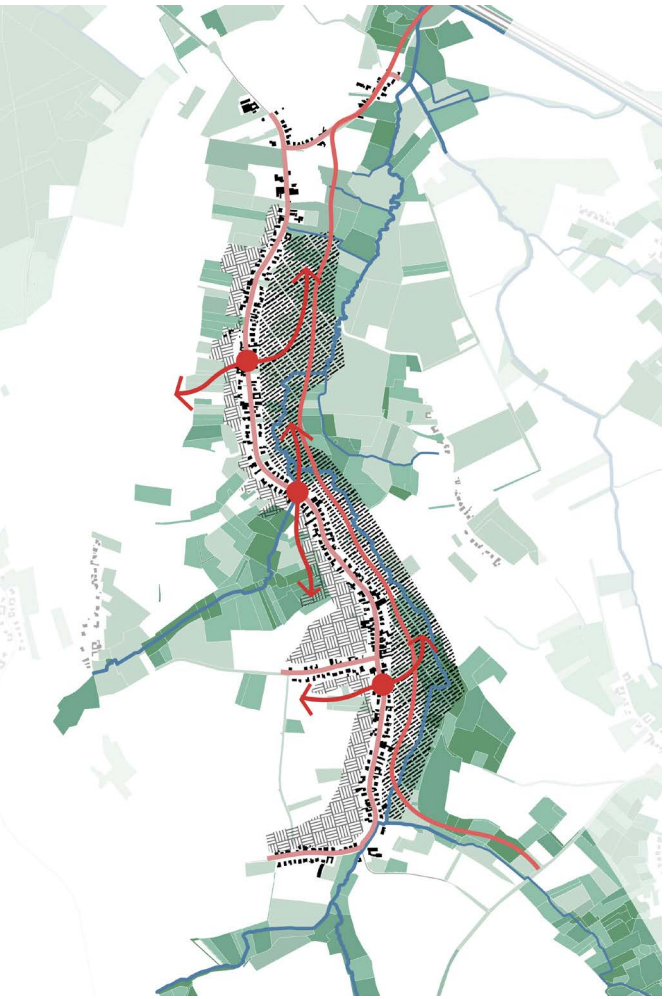

Toekomstbeeld lint - verbinding tussen lint en UHasselt

CASE 2 - Collectief lint

Het lint in deze case is een vrijliggend lint, zonder enige connectie met een kern. Toch is dit lint erg ontwikkeld en zijn er weinig vrije percelen beschikbaar. Dit lint verder verdichten is niet wenselijk. Het wegnemen is ook niet haalbaar, aangezien het een klein dorp op zich is. In deze case is collectivisering de koppelkans om het lint te behouden. Er worden bepaalde noodzakelijke voorwaarden opgelegd om het lint te kunnen behouden. De ruime tuinen die deels of volledig in overstromingsgebied liggen, vormen de basis om een collectief waterlandschap te

ontwerpen. Op deze manier ontstaat er ruimte voor het water, wat ervoor zorgt dat het overstromingsrisico vermindert. Voor zowel overheid als bewoner is dit een verbetering, die gepaard gaat met placemaking. Het lint krijgt in de vorm van sociale doorsteken voor het eerst een plek met betekenis. Hier worden andere collectieve functies zoals postbedeling gecentraliseerd. De ingreep introduceert een nieuwe ruimtelijke structuur, waarbij de centrale as naar de achterkant van het lint verplaatst en zo betekenis geeft aan het lint.

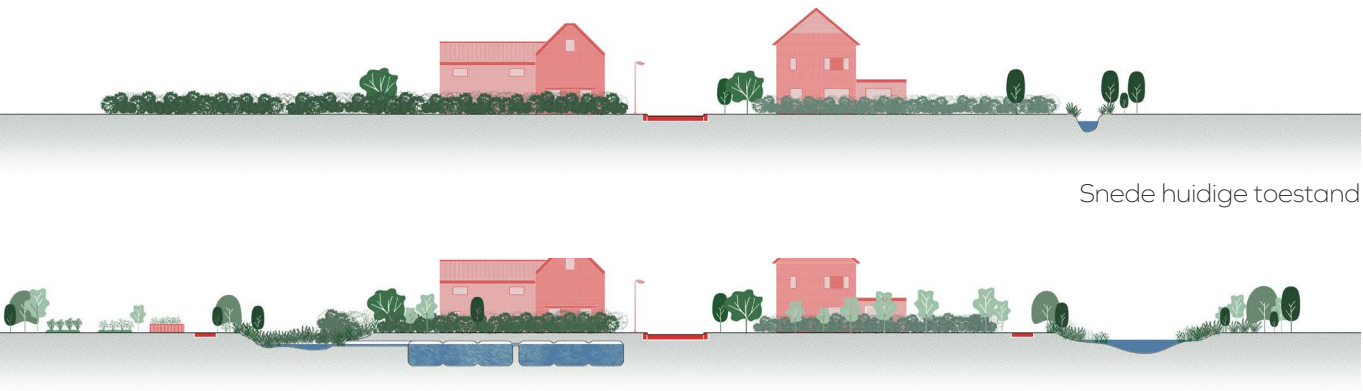
Toekomstbeeld lint - landschapstuin en waterlandschapstuin

Plan doorsteek tussen waterlandschapstuin en voedsellandschapstuin

Foto waterlandschap

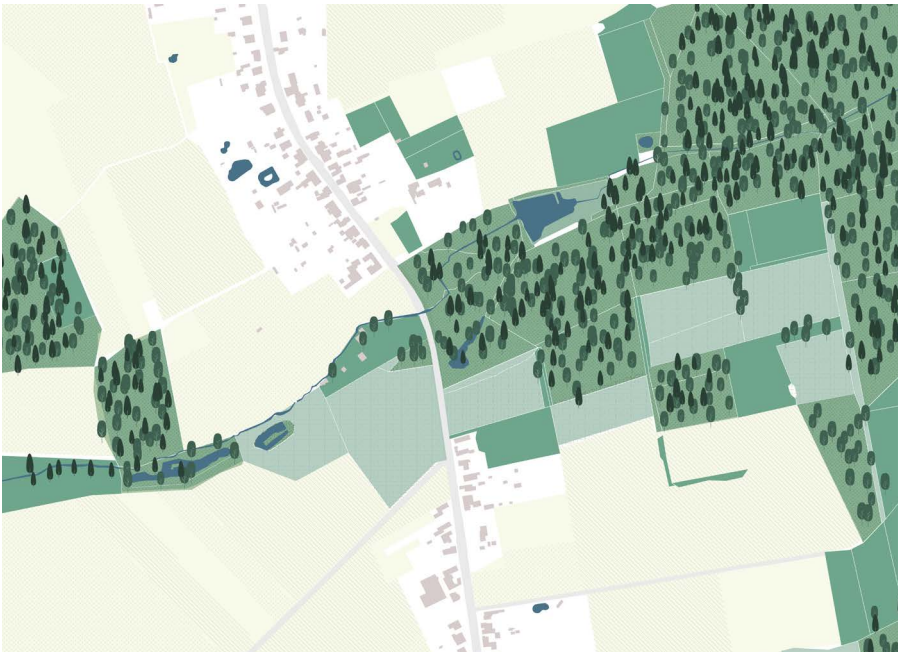

Snede huidige toestand

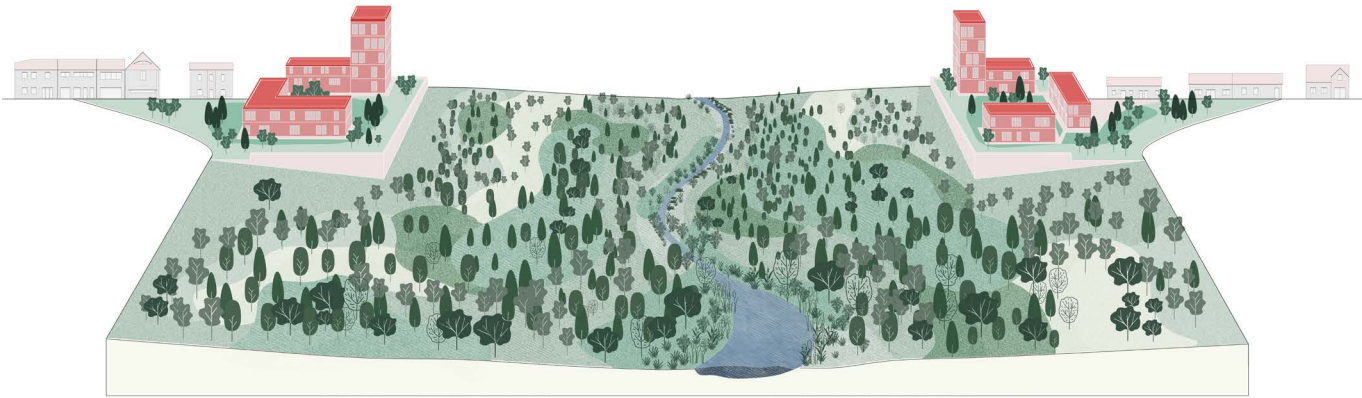
Snede toekomstscenario

CASE 4 - Eindlint

Het lint in deze case bestaat uit twee uitgroeilinten vanuit twee kernen. Door de ligging van de linten en de bebouwing drukt het lint op een ecologische corridor waarmee het kruist. Landschapsherstel wordt hier ingezet als koppels om de ecologische corridor te herstellen. De corridor maakt deel uit van een groter ecologisch systeem, waardoor ontlinten hier geen doel op zich is, maar een ecologische noodzaak. Daarnaast wordt er in deze case gekeken naar hoe de compensatie van de verwijderde woningen kan bijdragen aan een duidelijk eindpunt van het lint. Doorgaans wordt er aan kernversterking gedaan, maar in deze case kijken we naar de eindpunten van het afgeknipte lint. Door met een plateau en een woontoren een punt in het landschap te markeren, kan er een duidelijk grenspunt worden gecreëerd. Zo wordt er niet enkel ruimte vrijgemaakt voor de corridor, maar ontstaat ook een nieuwe ruimtelijke structuur die bepaalt waar het lint eindigt en het landschap begint.

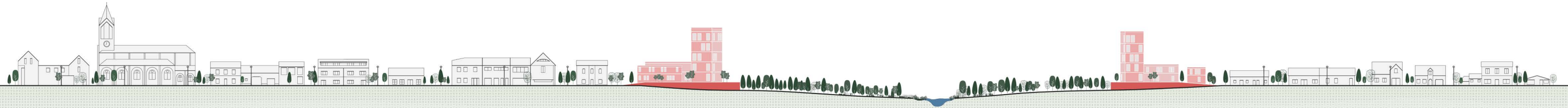
Plan huidige situatie - ecologische corridor versmald door ligging van het lint

Snede perspectief

Snede huidige situatie - continue lint, weinig ruimte voor corridor

Snede toekomstscenario - ruimte voor versterkte corridor, gebouwen als grenspunt in het landschap
Master Stedenbouw en Ruimtelijke Planning

Cultuurfabriek, een cultuurforum

Masterproef architectuur

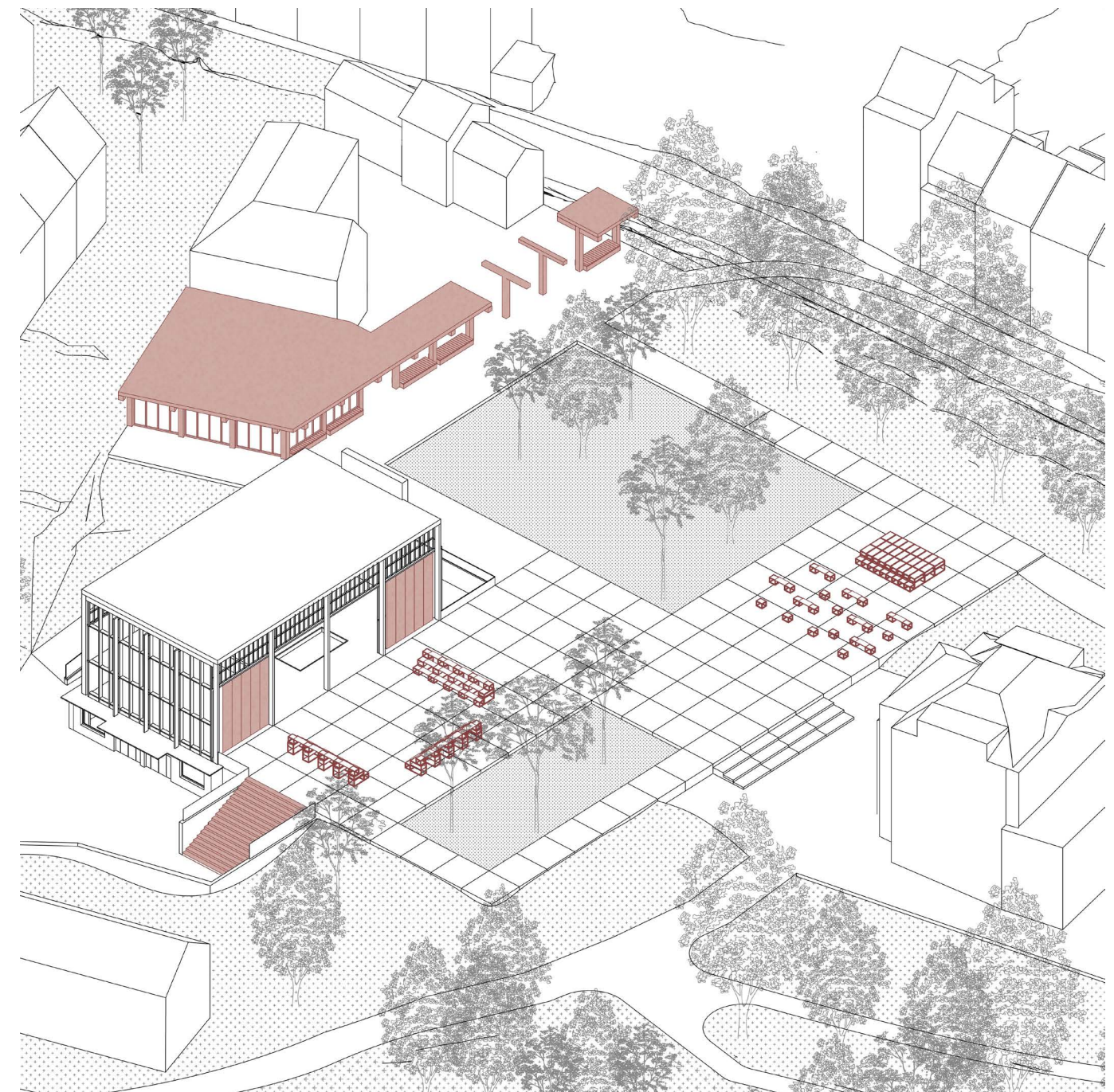
Transformatie - Publieke ruimte - Openheid

Cultuurfabriek transformeert een onderbenutte site in Watermaal-Bosvoorde tot een open cultuur forum. Een bestaande loods met aangrenzende verharding, Villa Miraval, een koetswoning en de omliggende moestuinen worden samengebracht in een nieuwe publieke toekomstplek waarin cultuur, ontmoeting, voedsel en leren elkaar versterken. De bestaande gebouwen vormen daarbij het vertrekpunt voor doordachte ingrepen die bestaande kwaliteiten behouden en nieuwe vormen van gebruik mogelijk maken.

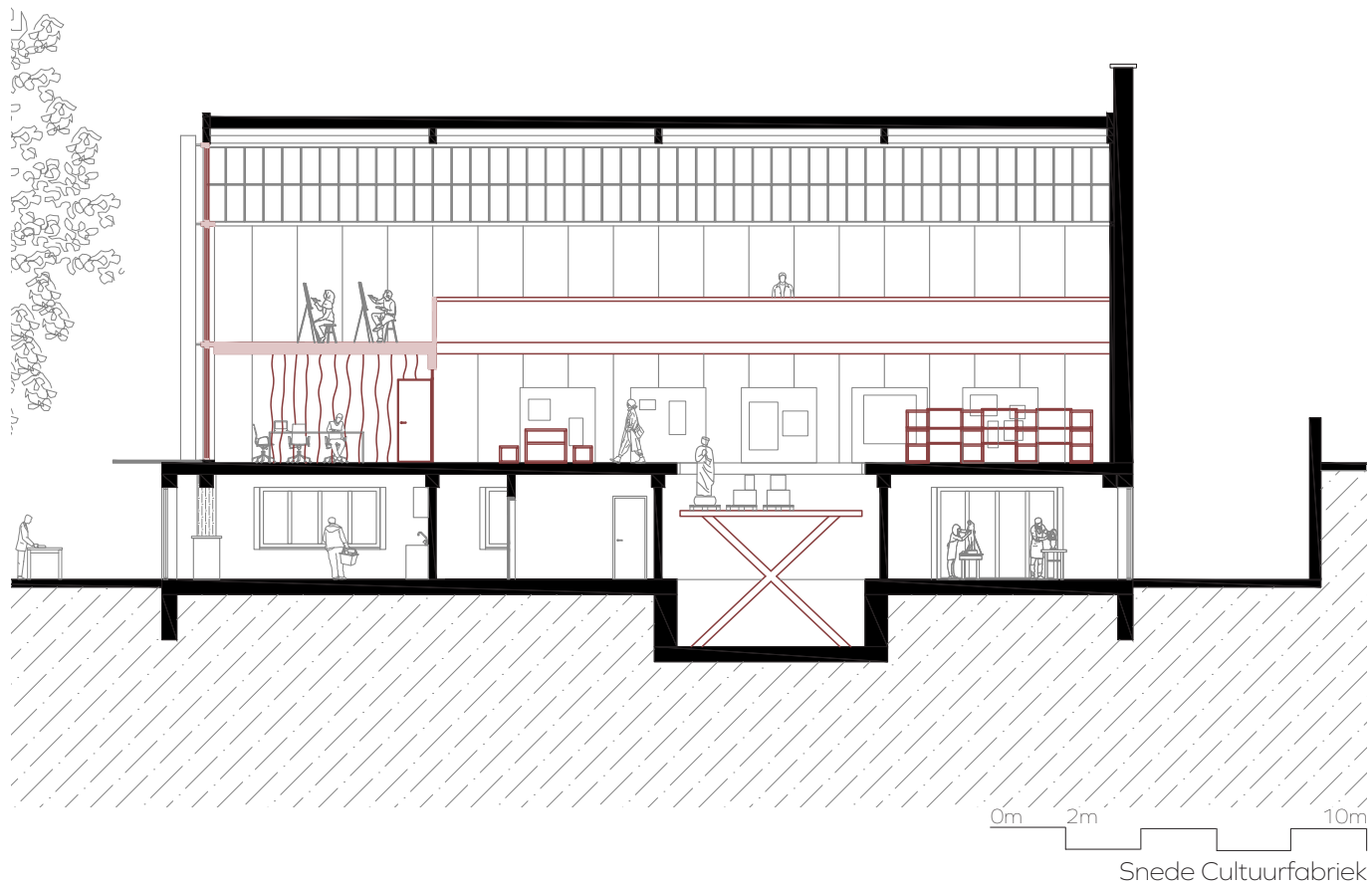
De voormalige loods en het verharde terrein vormen het hart van de site. De loods wordt getransformeerd tot een hoge, open en multifunctionele ruimte voor cultuurmakers

om aan cultuurcreatie te doen. Door een deel van een later toegevoegde verdieping weg te nemen en de gevels te openen, ontstaat er een directe relatie tussen de hal en het verharde terrein. Dit terrein wordt getransformeerd tot een flexibele publieke ruimte die zich kan aanpassen aan verschillende activiteiten, waarbij de loods een verlengde wordt van de publieke ruimte.

Rond de cultuurloods en het cultuurplein worden bestaande en nieuwe functies verbonden via verschillende paviljoenen en nieuwe circulatie. Zo ontstaan er geen gebouwen waarin de publieke ruimte plaatsvindt, maar een publieke ruimte waar cultuur een vaste plaats krijgt, die doorloopt tot in de gebouwen.

Axonometrie - Cultuurfabriek, een cultuurforum

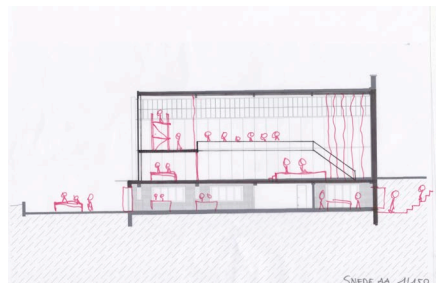

De site van Cultuurfabriek is een unieke plek met verschillende karaktervolle gebouwen. De kwaliteiten van de site zijn vandaag erg onderbenut en niet verbonden met de omgeving. De huidige administratieve en technische functie van de site maakt de site tot een onbekende en verborgen plek. Het ontwerp vertrekt daarom vanuit het bestaande en zoekt naar manieren om de verschillende elementen als een geheel te laten functioneren en de publieke ruimte vanuit de omliggende straten tot op de site door te trekken, tot in de gebouwen.

Compacte paviljoenen en nieuwe circulatie verbinden de bestaande gebouwen met elkaar en maken de site toegankelijker en zichtbaar. De nieuwe elementen worden enkel toegevoegd waar ze nodig zijn, op een herkenbare en

uniforme manier. Ze vormen een continue identiteit voor de site, die nieuwe functies en programma's mogelijk maakt, zonder ze op voorhand te bepalen.

De belangrijkste ingreep gebeurt in de loods en de bijhorende verharding. De verharde oppervlakte wordt deels onthard en krijgt door middel van een grid een tastbare schaal en wordt zo getransformeerd tot een cultuurplein. Door een deel van de later toegevoegde verdieping in de loods weg te nemen, wordt de oorspronkelijke hoogte hersteld en ontstaat er een grote overdekte hal. Strategische openingen in de gevel verbinden de hal met het plein en de straat. Met een beperkt aantal gerichte ingrepen wordt de loods zo een verlengde van het aangrenzende plein en dus een verlengde van de publieke ruimte.

Schets Cultuurfabriek

Schets masterplan

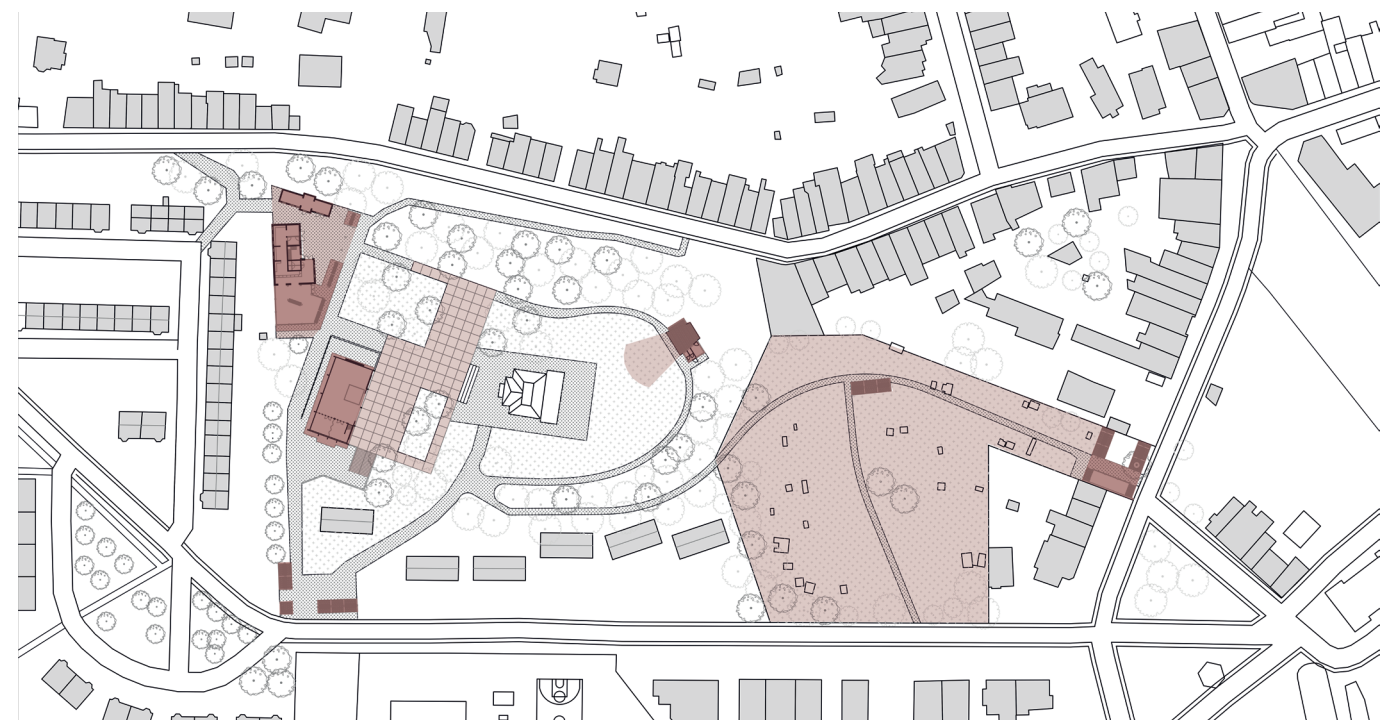
Foto Villa Miraval

Foto Oude woning

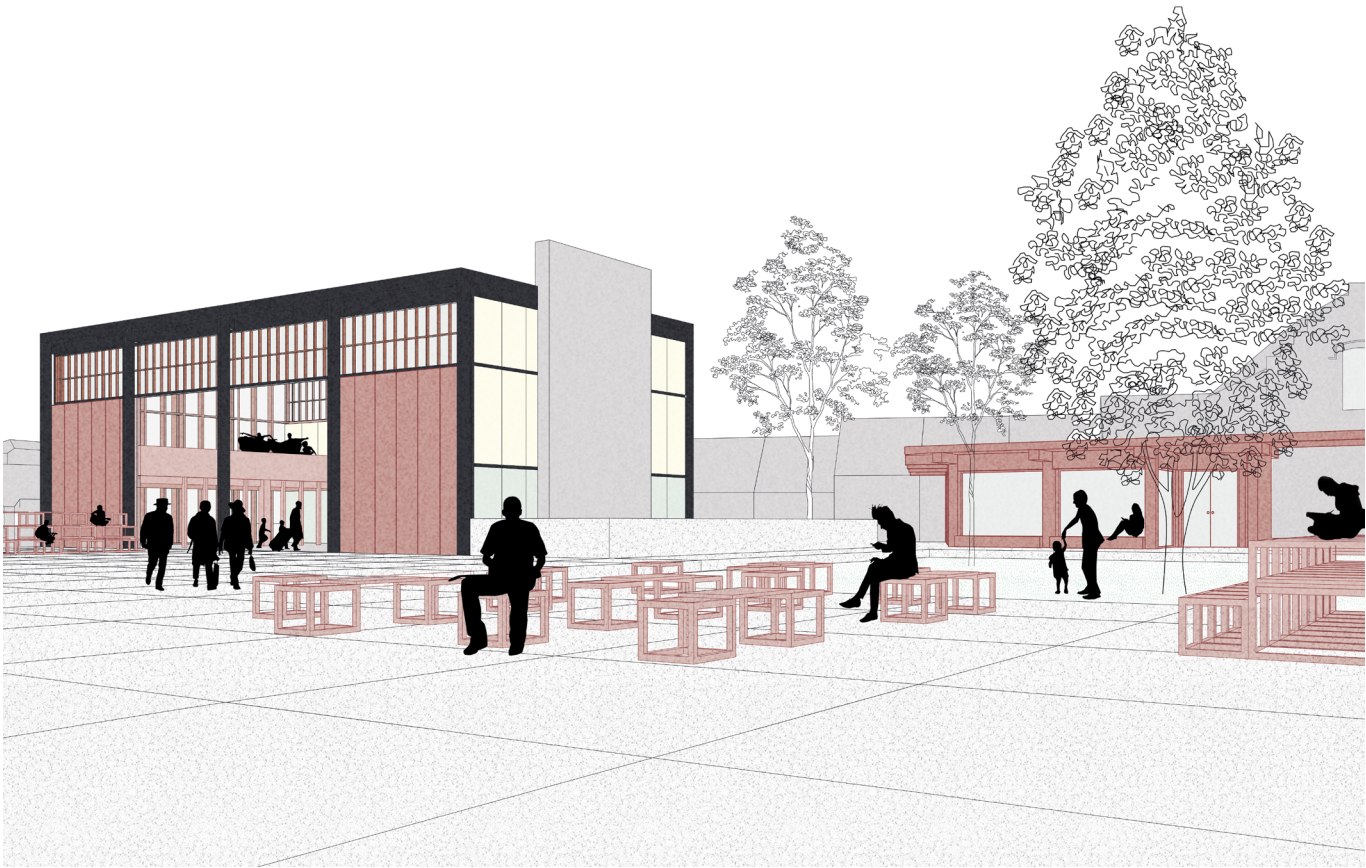
Foto loods

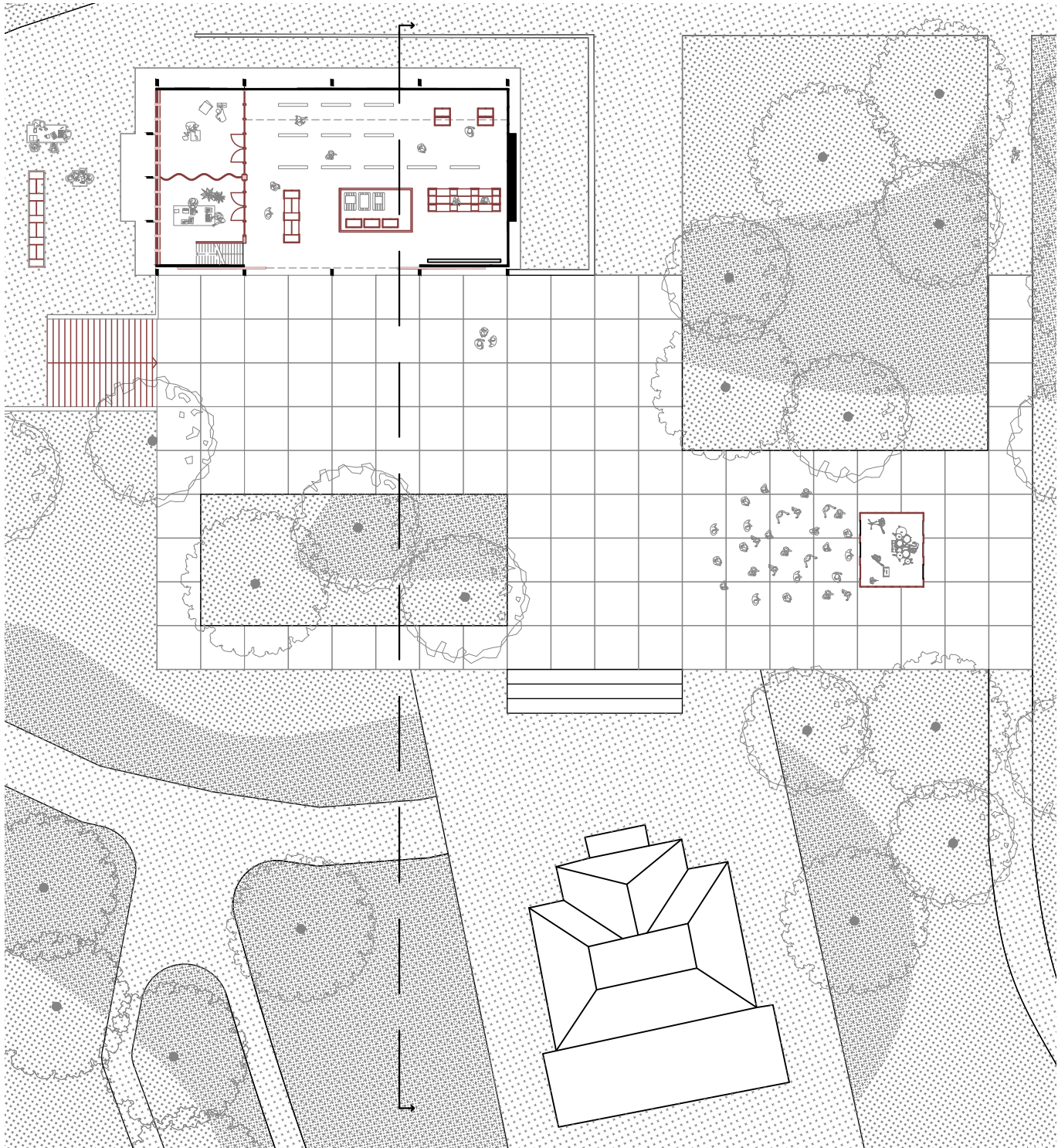
Masterplan

De loods en het cultuurplein functioneren als één flexibele culturele infrastructuur. Afhankelijk van het gebruik kan de loods zich openen naar het plein. Het plein kan daarbij als podium gebruikt worden met de loods als tribune, maar ook omgekeerd. De loods wordt het podium en het plein de tribune. Mobiele infrastructuur maakt verschillende configuraties mogelijk en laat gebruikers de ruimte telkens opnieuw aanpassen en herdefiniëren.

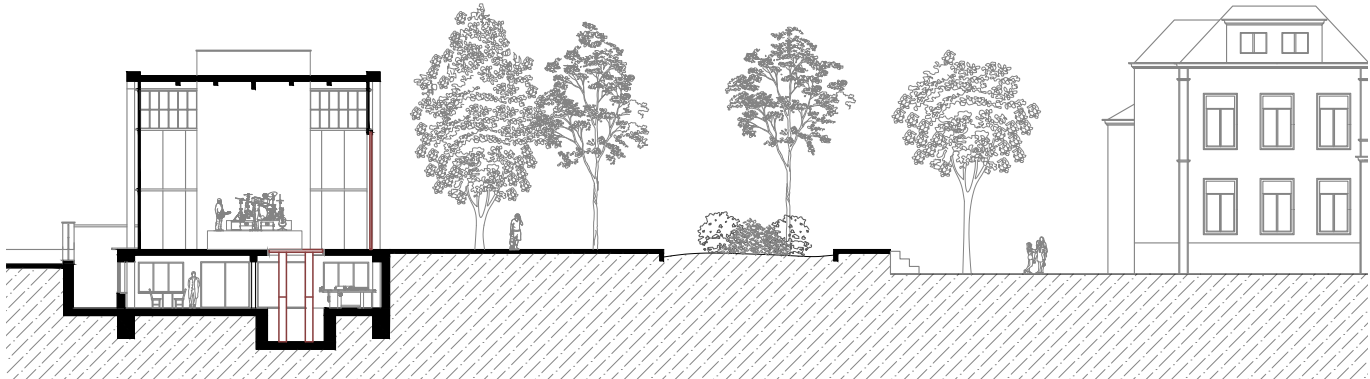
De paviljoenen trekken deze werking verder door over de site. Ze markeren de verschillende toegangen, organiseren ontmoetingen en bieden plaats aan cultuur. Het zijn meer dan enkel elementen die de toegangen markeren. Door circulatie, zitplaatsen, opslag en programma te combineren, verbinden ze de verschillende delen van de site en trekken ze de publieke ruimte door tot op de site. De ingrepen blijven bewust beperkt, met een uniforme architectuur en infrastructuur als verbindend principe. Zo krijgt cultuur een vaste plek in de publieke ruimte.

Sfeerbeeld - Cultuurfabriek

0m 4m 20m
Plan Cultuurfabriek en Cultuurplein

0m 4m 20m
Snede Cultuurfabriek en Cultuurplein

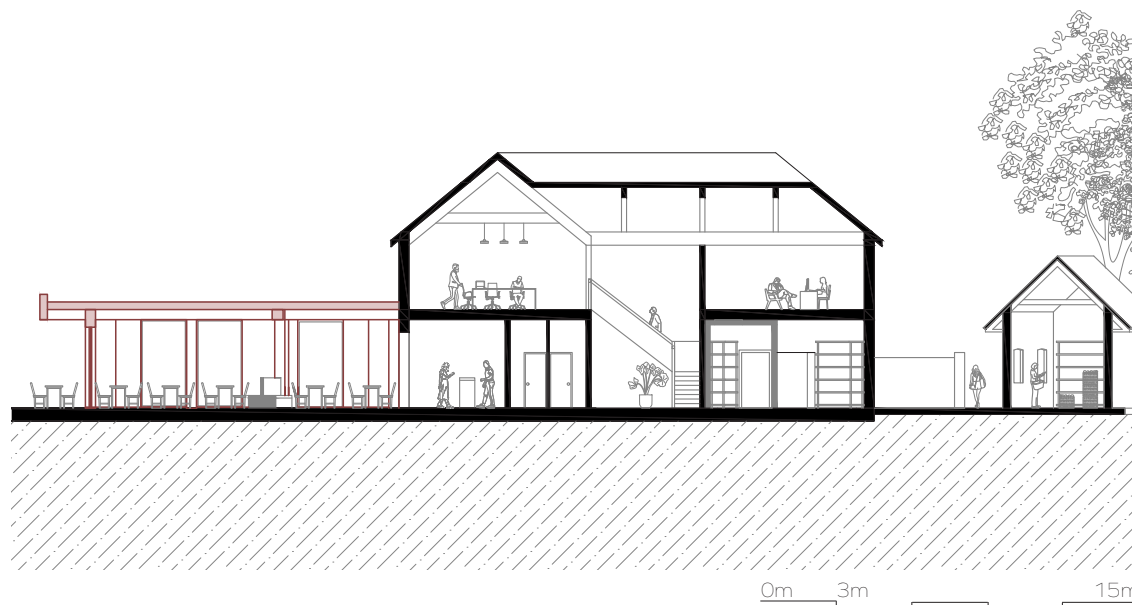
Sfeerbeeld
toegangs-
paviljoen
hoofdingang

Sfeerbeeld
toegangs-
paviljoen
buurtuin

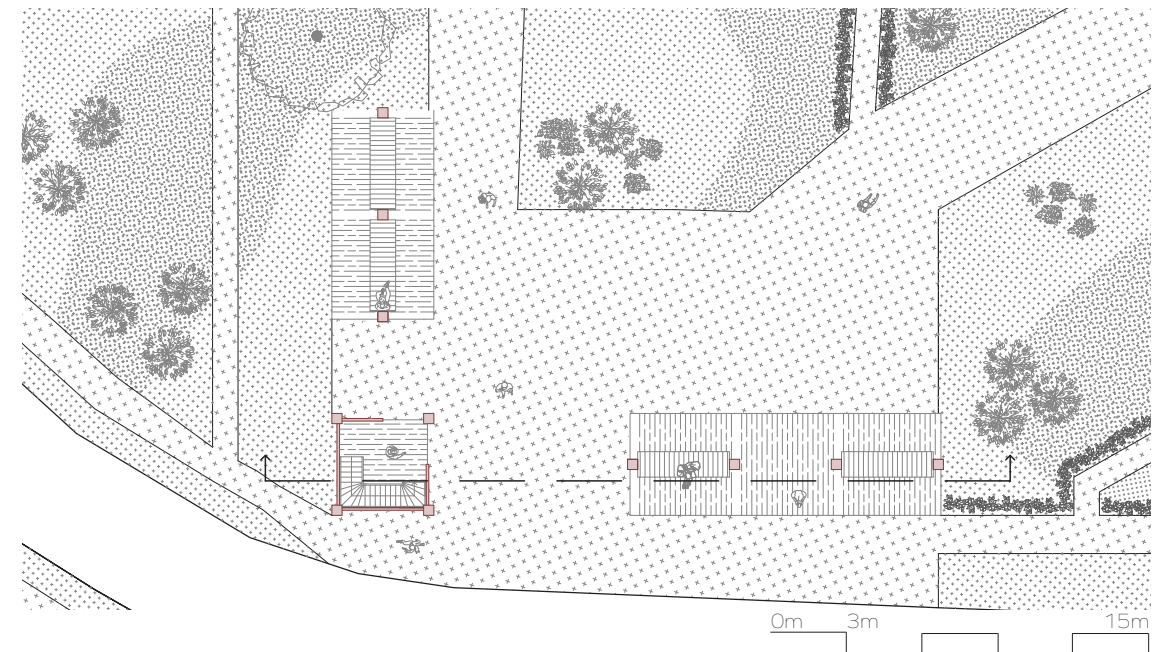

Snede Sociaal
restaurant en
buurtwinkel

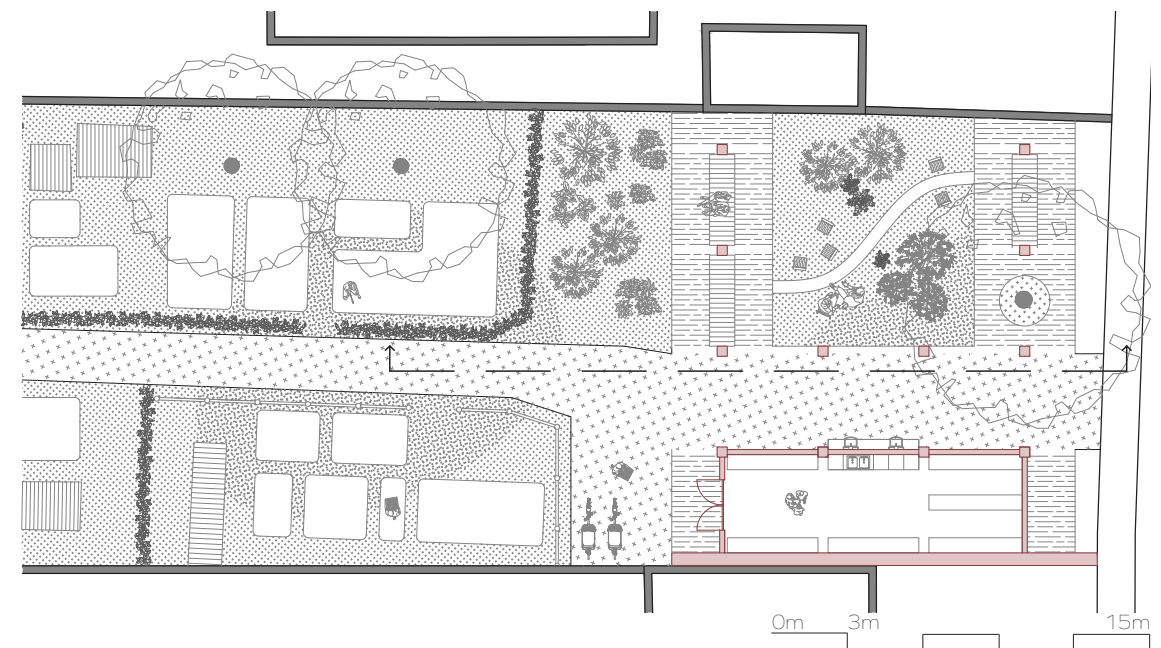

Cultuurfabriek, een cultuurforum

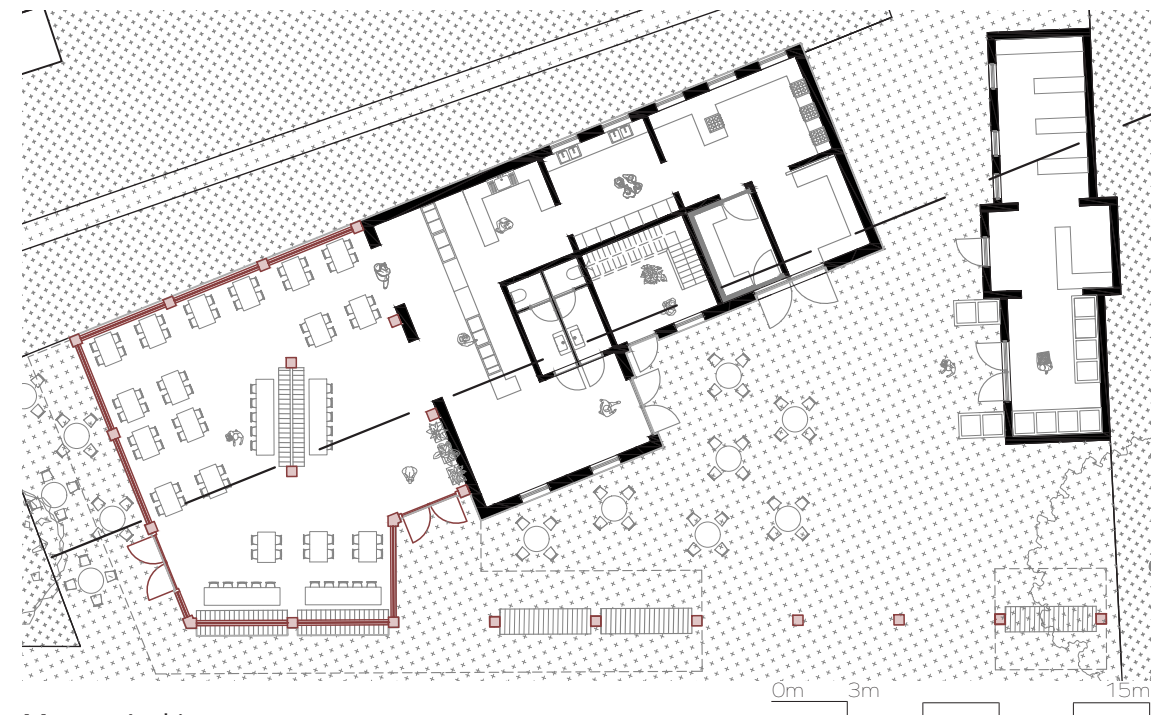
Plan toegangs-
paviljoen
hoofdingang

Plan toegangs-
paviljoen
buurtuin

Plan Sociaal
restaurant en
buurtwinkel

Master Architectuur

Impossible Schools

Master Architectuur - Studio Impossible Schools

Groepswerk met Emma Martens

Transformatie - Flexibiliteit - Behoud

De studio Impossible Schools onderzoekt hoe, in dit geval, een architectuurschool kan ontstaan op een plek waar dat moeilijk of onmogelijk lijkt. De FNO-site in Gent is een erg verouderde en leegstaande industriële site, die in dit project getransformeerd wordt tot een nieuwe leer- en maakomgeving. Het opgestelde masterplan geeft elk gebouw een nieuwe functie. Het centrale Manchestergebouw wordt de architectuurschool, de loodsen ateliers en maakplekken, en het bureaugebouw wordt ingericht als ruimte voor pop-upinitiatieven.

Het uitgewerkte ontwerp legt de focus op het Manchestergebouw. Binnen de bestaande gietijzeren structuur wordt een centrale aula toegevoegd. Deze start op de eerste verdieping, loopt door tot de tweede en gaat

op de dakverdieping over in een patio. Op deze manier komt er licht tot diep in het gebouw en creëert het zichtrelaties tussen de verschillende verdiepingen, zonder de karakteristieke gevels aan te passen.

De centrale ligging van de aula herstructureert de interne structuur en organisatie van het gebouw. Rond de aula worden leer- en ontwerpateliers ingericht. Deze zijn opgebouwd uit verschuifbare wanden om de ateliers flexibel te organiseren. Ze kunnen worden verbonden of afgesloten van andere ateliers. Op deze manier ontstaat een aanpasbare architectuurschool die de bestaande structuur behoudt en gebruikt als basis om een nieuwe ruimtelijke organisatie toe te voegen.

Maquette behoud van gevel en nieuwe toegang

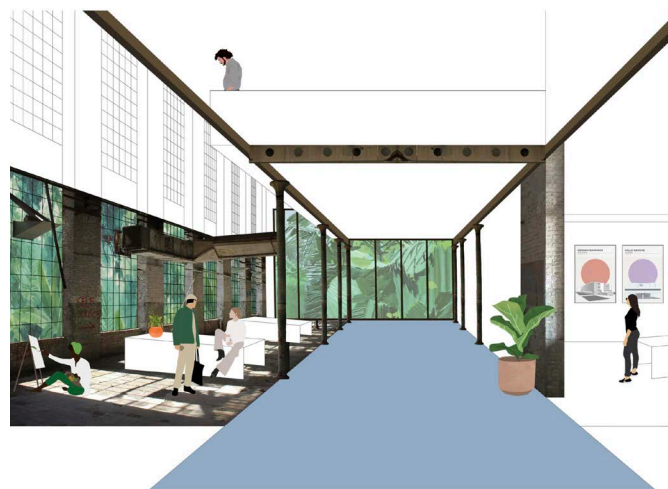
Foto bestaande structuur

Foto historische gevel

Foto aangebouwde luifels

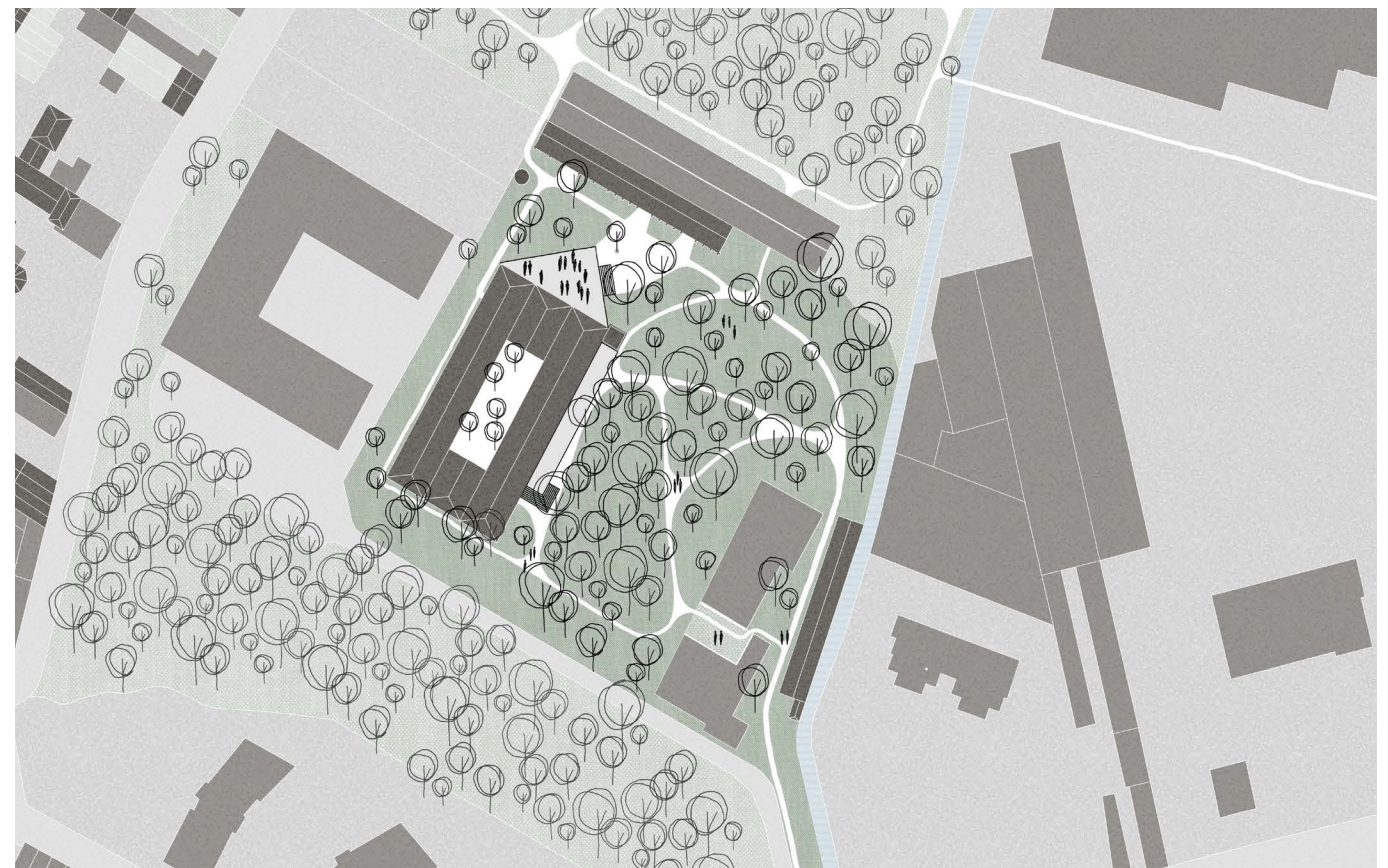
Conceptbeeld

De FNO-site is een leegstaande site, in slechte staat, met een grote verharde vlakte tussen het Manchestergebouw, de loodsen en het administratieve gebouw. Deze tussenruimte wordt tegelijk gedomineerd door het imposante Manchestergebouw, met zijn karakteristieke toren die zich naar de vlakte richt. De materialiteit en industriële uitstraling van de gebouwen geven een sterke identiteit aan de site. Het ontworpen masterplan behoudt zowel de bestaande gebouwen als de ruimtes ertussen. De verharde oppervlakte wordt getransformeerd tot een centraal park dat de verschillende gebouwen en de site met de buurt verbindt.

Het Manchestergebouw wordt op die manier het centrale gebouw van de site. Het park en de groene omgeving sluiten aan op bestaande parken die langs de site gelegen zijn. Op die manier komt het Manchestergebouw in een groene omgeving te staan die ook vanuit het gebouw zichtbaar is. Een eerste conceptbeeld plaatst het schoolgebouw in een groene en open omgeving waarbij het karakter van het gebouw behouden blijft.

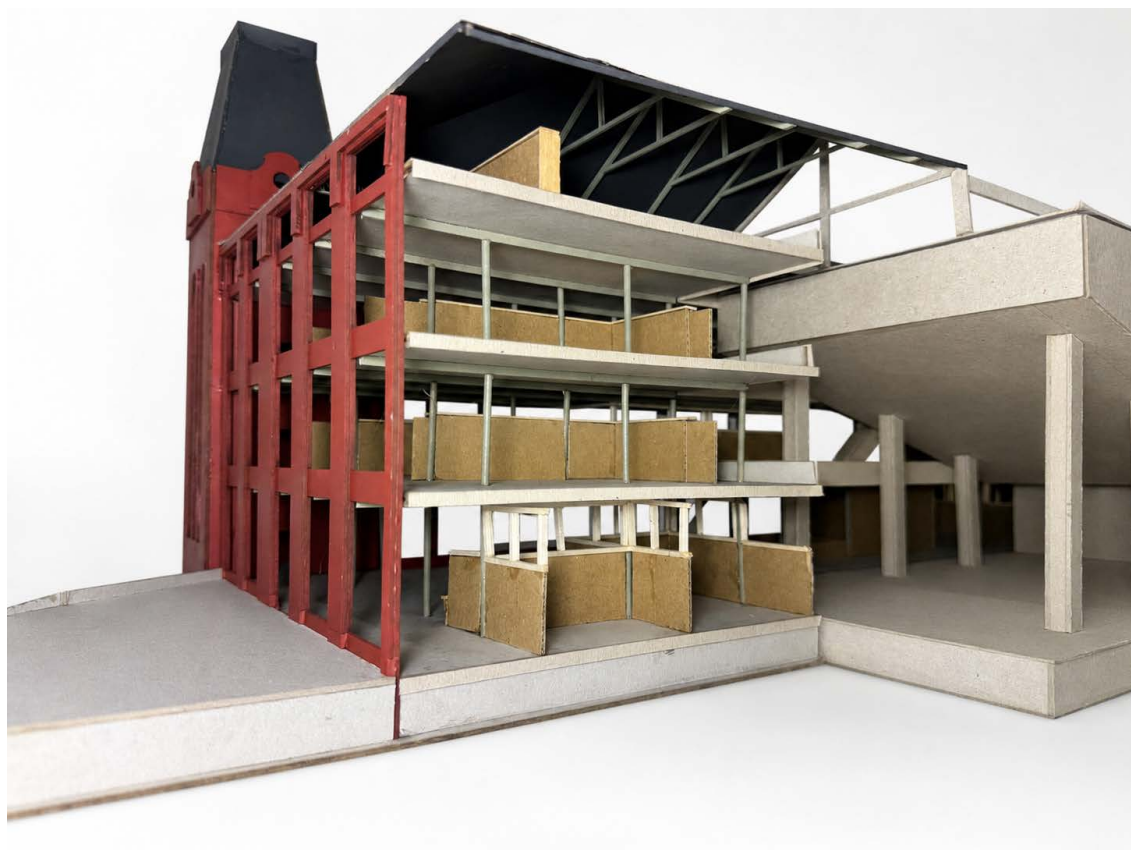

Luchtbeeld site en omgeving

0m 25m 125m

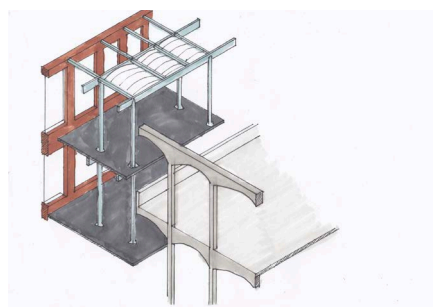
Masterplan architectuurschool, ateliers en FabLab

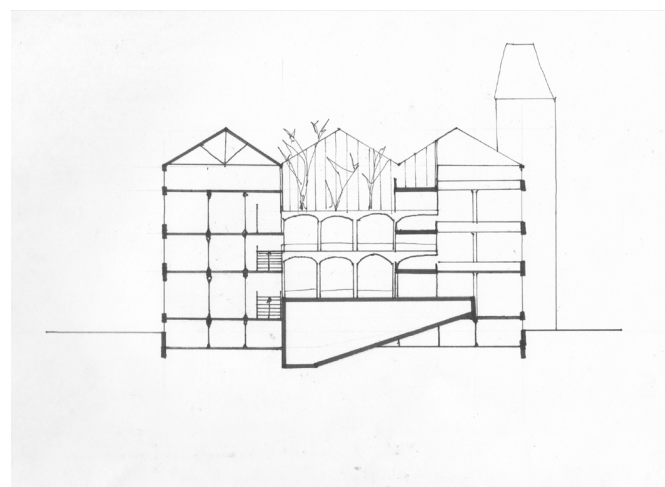
Maquettefoto bestaande structuur en nieuwe aulastructuur

De centrale ligging van de aula creëert een nieuwe ruimtelijke structuur in het Manchestergebouw. Depositie, vorm en grootte van de aula en patio's werden onderzocht aan de hand van verschillende varianten. Verschillende configuraties met één of meerdere aula's werden getest op verschillende posities en in relatie tot verschillende mogelijke patio's. De ligging van de aula varieert van een terughoudende positie, deels in de kelder, tot het finale ontwerp waar de aula als een

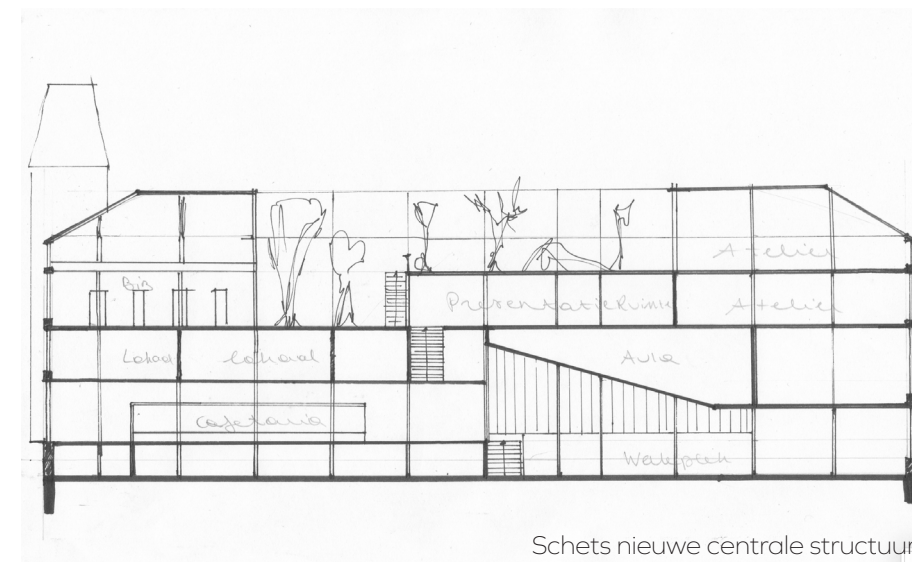
sculptuur centraal in het gebouw staat. Daarnaast worden verschillende mogelijke patio's onderzocht om licht in het gebouw binnen te brengen. Schetsen en maquettes testen hierbij niet alleen de ruimtelijke werking, maar ook de aansluiting van de nieuwe structuur op de bestaande structuur. Het uiteindelijke ontwerp, met centrale aula, zorgt voor ruimtelijke verbinding terwijl de bestaande structuur en gevels behouden blijven.

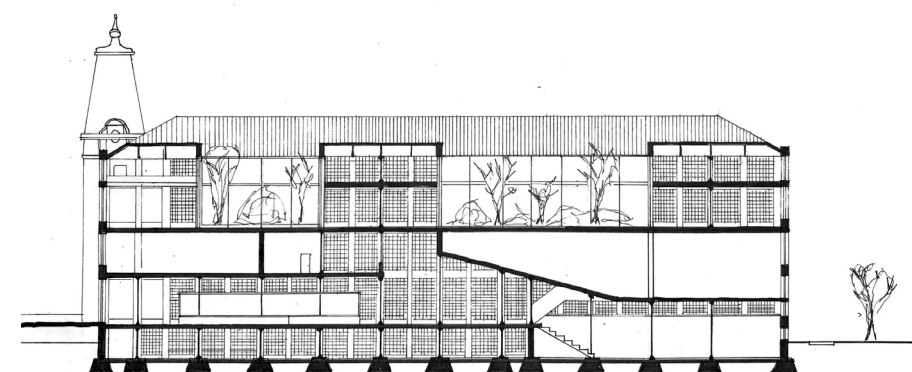
Schets aansluiting nieuwe op oude structuren

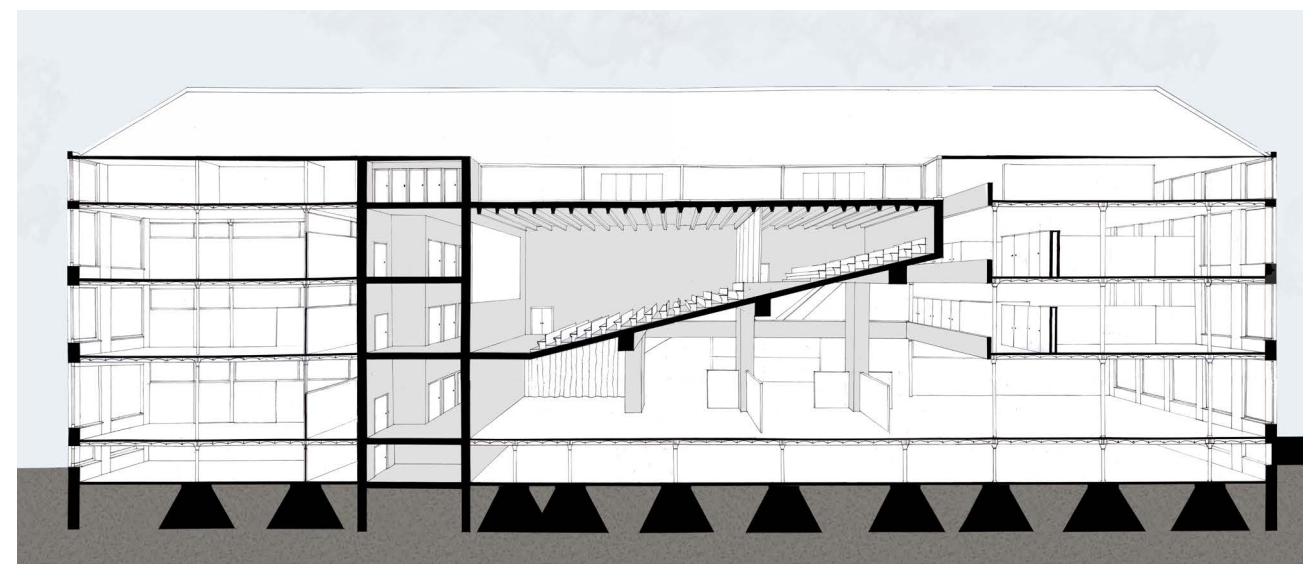
Schets nieuwe centrale structuur

Schets nieuwe centrale structuur

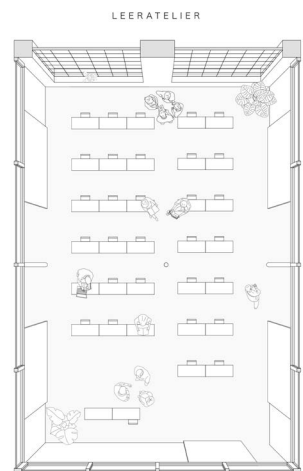

Schets nieuwe centrale structuur

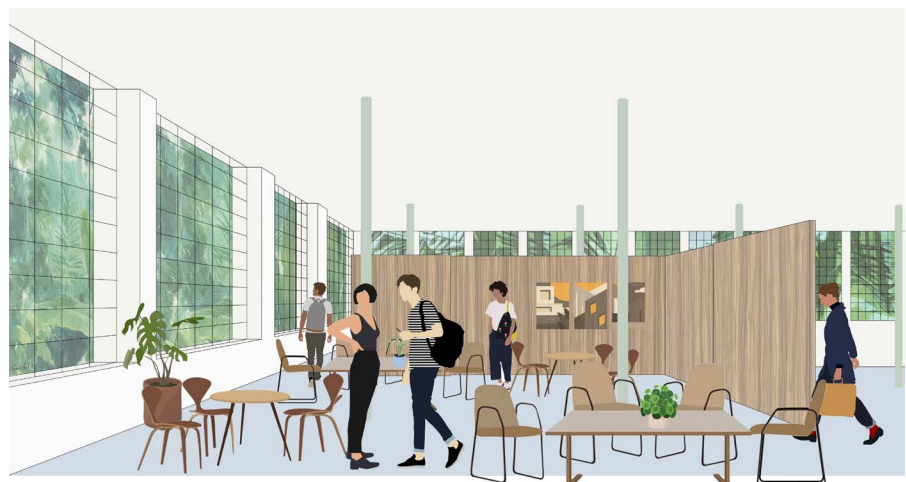
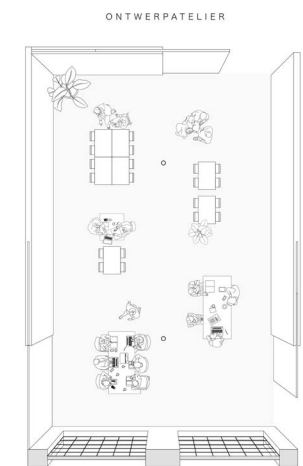

0m 5m 25m

Handgetekend snede-perspectief - finaal ontwerp met centrale aula

Leeratelier

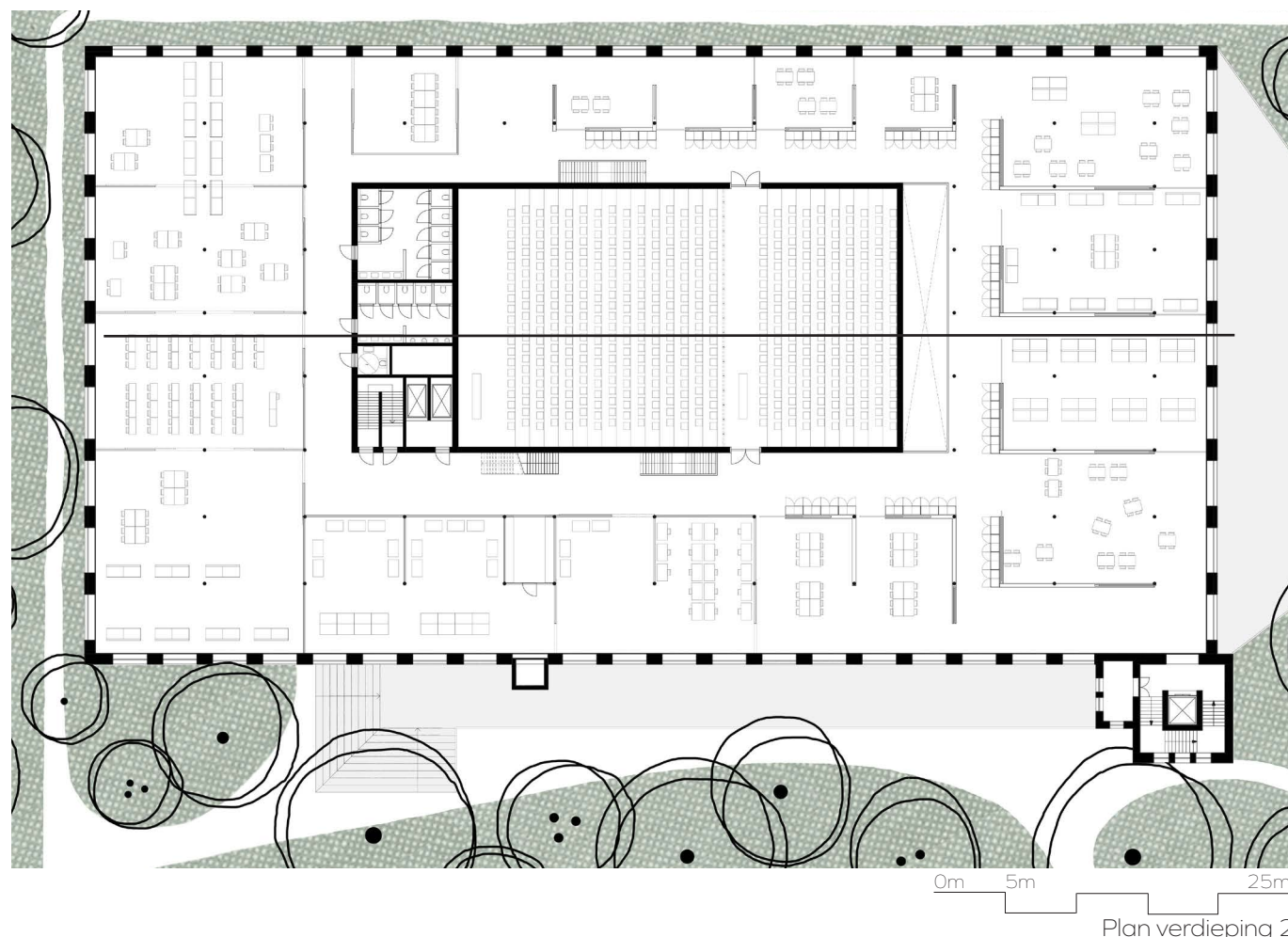
Ontwerpatelier

Rond de centrale aula worden twee types ateliers georganiseerd. Het leeratelier voor meer theoretisch onderwijs het ontwerpatelier voor ontwerpvakken. Beide types zijn opgebouwd uit een systeem van verschuifbare wanden, die ruimtes met elkaar verbinden of van elkaar afsluiten. De wanden waaruit de verschuifbare elementen komen, zijn opgebouwd als opbergruimtes voor het materiaal van de studenten. De leerateliers kunnen akoestisch afgesloten worden om verschillende vormen van onderwijs mogelijk te maken. De indeling van de ateliers

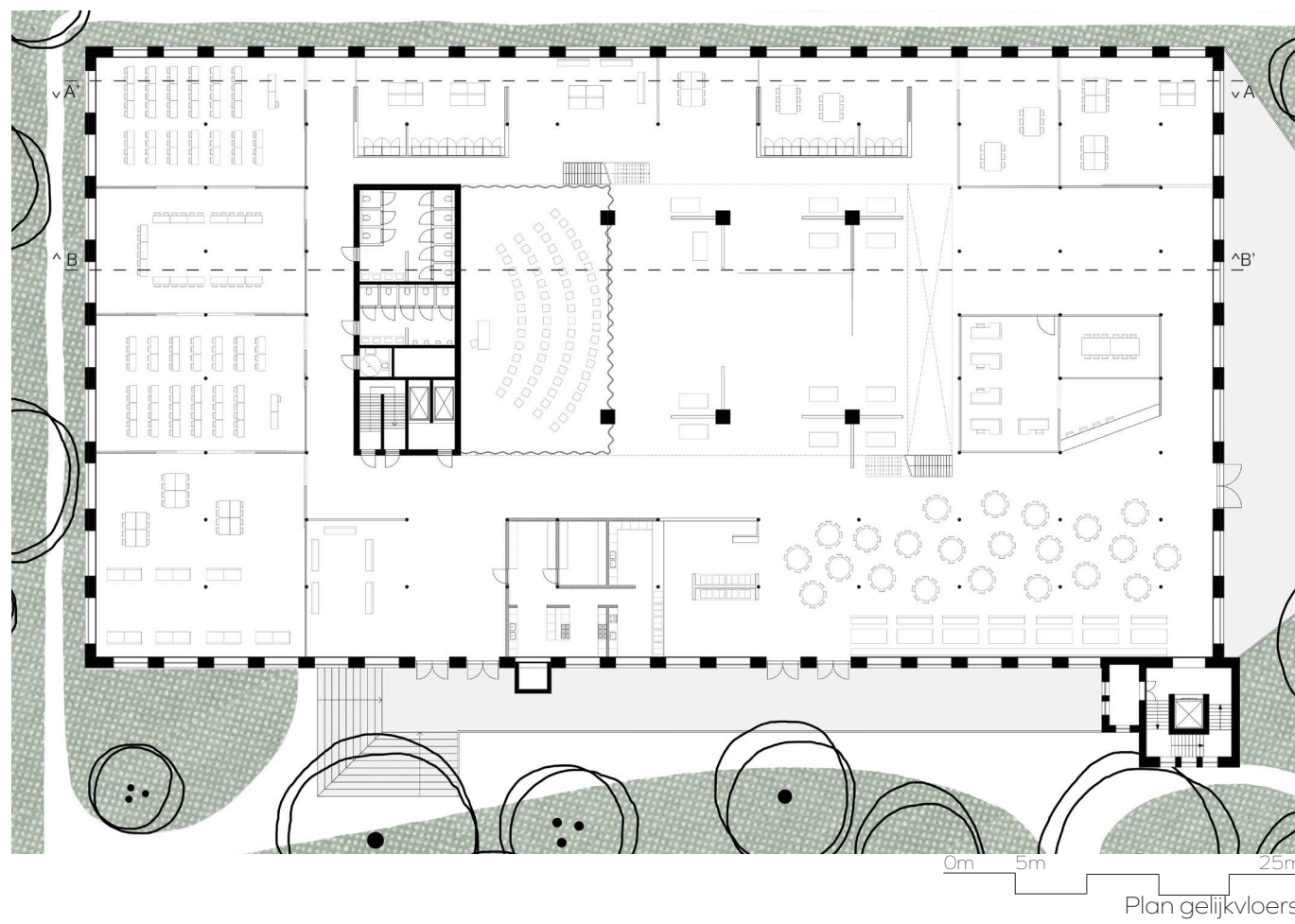
volgt het grid van kolommen van het Manchestergebouw. Door de flexibiliteit van het systeem is het mogelijk om verschillende configuraties te maken zonder de algemene circulatie in het gebouw te onderbreken. Zo kunnen verschillende ateliers intern verbonden worden, onafhankelijk van de aangrenzende reeks ateliers. De plannen tonen verschillende gebruikssituaties en configuraties.

Maquette

Plan verdieping 2

Plan gelijkvloers

Tienen - De Buurtstad

Master in de Architectuur - Studio Open up the City!

Identiteit - Netwerk - Publieke ruimte

De relatief kleine stad Tienen is opgebouwd als een netwerk van buurten, elk met een eigen identiteit en potentieel. Hoewel de stad een rustig karakter heeft, ontbreken er plekken die de verschillende buurten kunnen activeren. In plaats van één centrale plek te ontwikkelen, bouwt dit project een bestaande structuur verder uit met een reeks van buurtpunten en hubs, die lokale kwaliteiten verbinden met nieuwe functies.

In dit project wordt een onderbenutte publieke ruimte getransformeerd tot een buurthub. Het ontwerp van de buurthub wordt gestuurd door omliggende elementen van de site, zoals de Gete en een vertakking ervan die ondergronds loopt. Tussen deze twee waterlopen ontstaat een reeks publieke binnen- en buitenkamers die verschillende sferen en gebruiken bieden.

Centraal liggen er drie volumes; een café, atelier en multifunctionele ruimte die samen met de waterlopen de buitenkamers een eigen karakter geven. Samen met de buitenruimtes zorgt dit voor een open en flexibele publieke omgeving.

Daarnaast wordt een bestaande, vervallen woning met erfgoedwaarde aan de publieke ruimte toegevoegd. Aan de hand van minimale ingrepen wordt deze hersteld. Het park wordt doorgetrokken tot in de tuin van de woning, waardoor het een deel wordt van de reeks buitenkamers. Landschap, publieke ruimte, nieuwe en bestaande architectuur krijgen een plaats in een systeem van kamers, dat deel uitmaakt van een groter netwerk van buurtpunten.

Plan nieuwe volumes en buitenruimtes

Foto vervallen woning met erfgoedwaarde

Foto park vandaag

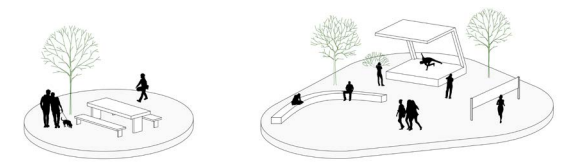
Om de bestaande structuur van Tienen te begrijpen, werden de verschillende buurten van de stad onderzocht op basis van de kwaliteiten en voorzieningen die er vandaag al aanwezig zijn. In sommige buurten zijn al buurtpunten aanwezig, zoals parken en pleinen, of buurthubs, zoals een cultuurcentrum. In andere buurten zijn deze minimaal of niet terug te vinden. De analyse toont welke plekken vandaag al als volwaardig buurtpunt functioneren, welke het potentieel hebben om verder geactiveerd te worden en waar betekenisvolle publieke plekken ontbreken. Een netwerk van buurtpunten en buurthubs, waarin bestaande kwaliteiten worden versterkt en nieuwe schakels worden toegevoegd, vormt de basis van het project. Uit de verschillende plekken die kunnen worden toegevoegd of verbeterd, wordt een onderbenut park geselecteerd als ontwerplocatie. Uit de analyse van de buurt blijkt dat er weinig betekenisvolle publieke plekken aanwezig zijn. Het centrale, maar onderbenutte park vormt daarom het aanknopingspunt voor de ontwikkeling van een nieuwe buurthub.

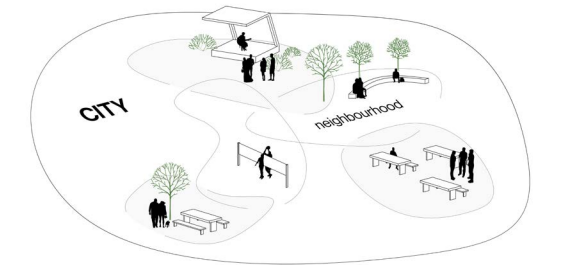
Luchtbeeld site en omgeving

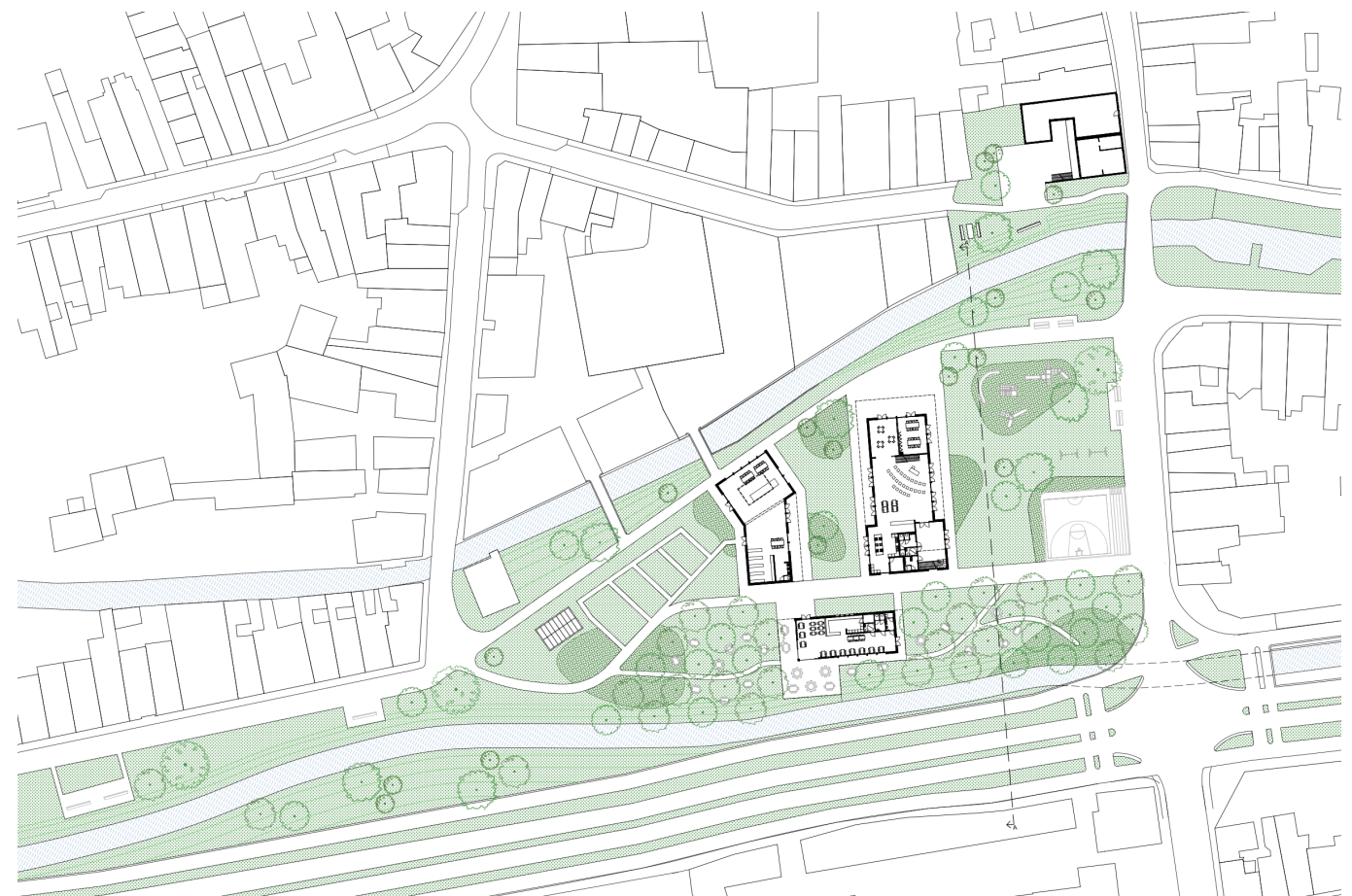
Analyse bestaande buurtpunten en punten met potentieel

Buurtpunt en buurthub

Buurtpunten op schaal van de stad

Masterplan site

Snede bestaande toestand - waterlopen gebetoneerd

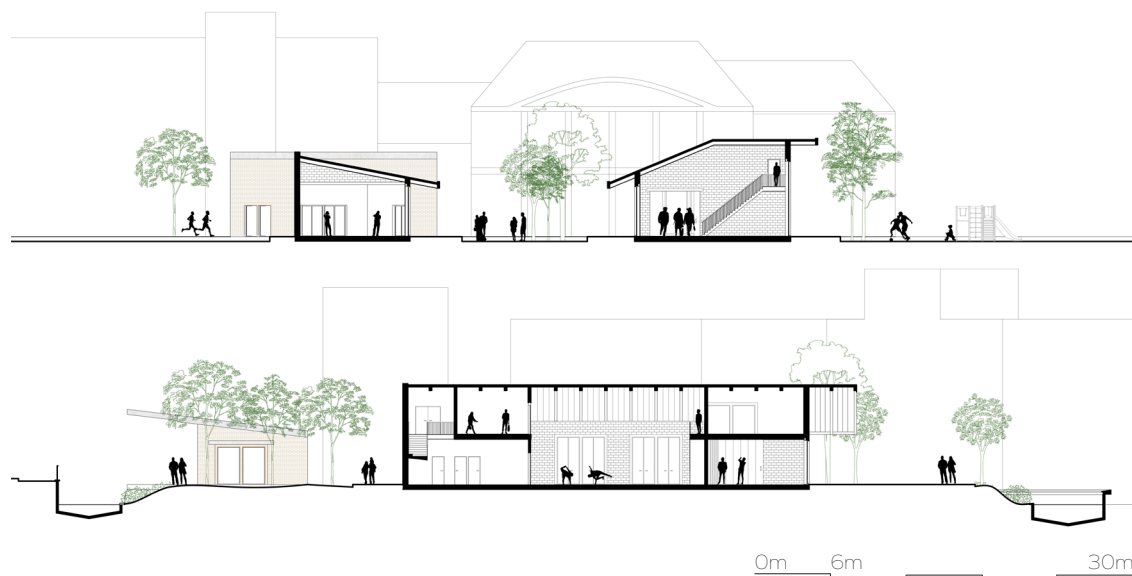
Snede met open waterlopen en nieuwe buurt hub

Omsloten door de opengelegde waterlopen met natuurlijke oevers, ligt een getransformeerd park. Het wordt gestructureerd als een reeks binnen-en buitenkamers, elk met een eigen karakter en functie. De nieuwe volumes in baksteen en beton sluiten rechtstreeks aan op de buitenkamers en creëren een sterke binnen-buitenrelatie. De buitenkamers variëren van actieve en open plekken, zoals een speelkamer en moestuin, tot meer besloten ruimtes, zoals een intieme binnentuin of een terras in een boskamer.

Sfeerbeeld binnentuin

Snedes doorheen de buurt hub

Tienen - De Buurtstad

Master Architectuur